

глагóлы, а нè осóбно се, защóто да о́бéти сéбе, и да се о́бéти, сè є ёднò.

(17.) Иш, нéкои го́коратъ нíе, а нéкои нíи, а нéкои мýе, коè то є и по́прабо, но ма́ло оўпотре́бите́лно, тáко и вý, нéкои прои́зно́сатъ вíе, а нéкои вíи, и трéбѹша́ше тога вíе, прáви́лно да се пи́ше со́съ вýе, но понéже со́бпа́да съ глагóлы вýе, (то єстъ като квáче, като вóлкъ и проч.) за то трéбѹла да се разли́чáла ёднò то со́съ ї, сир. вíе (вм. вý мѣстоим.) а вýе вмѣ. вýе глагóлы, илì понé съ о́кса́та вýе, мѣст. вýе глаголъ.

(18.) Тíа мѣстоимéнїа го, ѕ, ги, не мо́жатъ нíкогашъ да сто́ятъ предъ глагóлы те, каквóто що ги оўпотре́блáватъ Грéцы те, и на́ши нéкои. н. п. τòν ἔσειλαν, немóже да се речé оў на́съ прáви́лно, го пратíха, но пратíха го, τη̄ν ἔλαβα, прїлхъ ѕ, илì земáхъ ѕ, а не ѕ прїлхъ, ѕ земáхъ, защóто ѕ земáхъ ще да речé, єжò є́ла́ба ѕзъ земáхъ. Тáко и множ. τòς ἔπιασαν фанáха ги, а нè, ги фанáха, каквóто що є оўпотре́бíлъ Васíлий Нéновичъ на стран. 44. рéдъ 10. въ сва́щéнна́та Істóрия. Го предáдоха на христiáне то, вмѣсто предáдоха го на христiáне то. Кога то о́бáче предíдатъ нéкои частíцы тога́ва мо́же да стой. Като що сà тíа, ако ги зé-